

Flere undersøgelser og kommissionsarbejder, bl.a. det tværministerielle kommissionsarbejde efter Folketingets forespørgselsdebat i februar 1996, viser, at befolkningens syn på udkantområderne er yderst positivt.

Undersøgelser viser også, at der er klare fordele ved at leve i disse områder, men derudover er der også samfundsmæssigt set store fordele ved, at yderområderne udvikles som attraktive områder for bosætning og erhvervsudvikling.

Men tingene kommer ikke af sig selv. Gang på gang har vi oplevet, at regeringen reelt udsulter yderområderne med tab af arbejdspladser og manglende tilflytning af yngre familier til følge. Vi ser kasernenedlæggelser. Vi ser lukninger af redningsstationer. Vi ser nedlæggelser af posthuse og postekspeditioner i de små samfund. Det er, som vi ser det, ikke en acceptabel udvikling.

Vi ser tendenser til at nedskære beredskabet på små, lokale sygehuse. Vi ser skolenedlæggelser – mange små skoler bliver nedlagt. Vi ser en mangel på interesse for offentlige servicefunktioner, trafikale problemer, elektronisk kommunikation og meget mere.

Regeringen fremsætter mange smukke ord i denne her forbindelse, men regeringen viser ikke i handling en tilstrækkelig forståelse for, hvor sårbare yderområderne er, og hvor vigtigt det er at gøre en målrettet indsats over for dem.

Hvis vi skal opnå en positiv udvikling i landdistrikterne, ser vi det i Dansk Folkeparti som meget vigtigt, at regeringen også i handling viser, at den vil noget på det her område.

Dansk Folkeparti ønsker med denne her debat at afæske regeringen dens holdning til udviklingen på det område, i særdeleshed med hensyn til det, som staten selv kan gøre for decentralisering af statslige institutioner og styrkelse af de servicefunktioner, der er nødvendige for, at Danmark er et helt samfund.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der sker ikke nogen udsultning af yderområderne i Danmark. Sultens slavehær er ikke længere så aktuell i Danmark og heldigvis for det. Den store fremgang og økonomiske vækst, Danmark har haft siden 1993, er kommet hele landet til gavn, ikke mindst de tyndt befolkede egne.

Ledigheden er i de seneste år blevet reduceret mærkbart i det meste af Jylland og Fyn, dels for-

di der er skabt mange nye arbejdspladser i løbet af opsvinget, og dels fordi arbejdsstyrken er mindre, end den var før.

Der er stadig væk regionale og lokale variationer i ledigheden – det ved vi alle sammen – men det ændrer ikke ved, at udviklingen er gået i den rigtige retning, og at det samlede billede er positivt.

Debatten i dag må ikke tegne et forvrænget billede af virkeligheden. Hvis vi sammenligner Danmark anno 2001 med Danmark anno 1992, har vi et langt mere positivt billede i dag i alle landets egne, end vi havde dengang.

Udviklingen på arbejdsmarkedet siden 1993 viser, at spredningen i ledigheden mellem amterne, altså forskellen mellem det amt, der har den største ledighed, og det amt, der har den mindste ledighed, er mindre, og at der stort set er sket en halvering eller mere af arbejdsløsheden i de forskellige amter. Samtidig er beskæftigelsen steget stort set over hele linjen.

De betydelige investeringer, der er sket i 1990'erne i vejnet, i broer, i togdrift, har ligeledes været medvirkende til at binde landet bedre sammen. Tænk bare på de to faste forbindelser, dels til Sverige, dels mellem vore landsdele. De er jo en fantastisk understregning heraf.

Jeg vil i det hele taget godt advare mod ... (*En bippende lyd høres*)... for hyppig brug af mobiltelefoner – det skal jeg i øvrigt ikke blande mig i, men kun her i salen; ellers er det jo et meget nydeligt instrument. Jeg vil godt advare mod at anskue vækst i én del af landet som en modsætning til vækst i andre dele af landet. Tværtimod er væksten i nogle dele af landet med til at trække væksten i andre dele af landet. Det gælder regionalt, det gælder nationalt, og det gælder globalt.

Det er også forkert at stirre sig blind på et øjebliksbillede, når man betragter situationen. Tingene forandrer sig. I nogle perioder har f.eks. Vestdanmark været vækstdrivende og godt for det. I andre perioder har det f.eks. været hovedstadsområdet – som det måske er lige nu – der har haft den største vækst.

Men sådan vil det jo skifte over tid, sådan bygger vi opad i tag efter tag. Vækst i én del af landet og lidt mindre vækst i en anden del står ikke i modsætning til hinanden, men er i virkeligheden en gensidig fordel. Det vil skifte over tid, og sådan skal det være.

Regeringen er meget optaget af at sikre, at der fortsat er attraktive områder for udvikling og bosætning i alle områder i Danmark, herunder